

יום ג' כ"א' באלול תשנ"ז (23 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

בהמשך להלכות זלוג של הרמב"ם:

בהלכה הקולומה למזנין א' שנתא ח'נס. זכשין הרב למחזנין
א' שנתא לבאה בפקב התא, למקרו תא כנצו:

כשיתא איש לאיש, זא ישמנו וישתק, כמו שנתאר בק'ש'ם:
= ולא ז'בר אבשלים עם אמנין למרע ולר' אוב, כי שניא
אבשלים אר אמנין = [שעיואל-ב, י"ג, 22]

זאנא מצוה זליו זכוז'דו וזומר זו: זמה זש'ג ז' כך וקר?
וזמה תאא ז' בלבר פלונ' ? שנתאר:

= היוכח מוכ'ח אר זמ'גך = [ויקרא י"ד, 17]

למס מזר ובקש למנו שימתו זו, זכ'ך למתו. ולא יה'ה
המתו אכזרי' שנתאר (זל פרשג' אביהמ'ר):

= ו'גבלא אבר'הם אל ה'אלוק'ים... = [בראשית כ', 17]

הדואה חברו לתא או שהלך בלרך זא טובה - מצוה
זהחזירו זמ'וב וזכוז'דו שהוא מוסא זל זצמו זמזש'ו
הרע'ים, שנתאר: = היוכח מוכ'ח אר זמ'גך =

המוכ'ח אר חברו זכ'ר'ך זכוז'דו בינו זג'ן זצמו (שלא
זנה'גין פניו בפני אמר'ים), וזכ'ר זו זנתג וזלשון זכה,
זיוד'שו שאינו זומר זו אלא לזוכרו זנה'גיו זח'י הזול'ם
זקבא.

המוכ'ח אר חברו מת'יה זא זכ'ר זו קטוג זז

שיכ'למני, שנתאר: = ולא זשו זליו תאא = [ויקרא י"ד, 17]

כך אמרו תכ'יל: יכול אתה מוכ'חו ופניו למתנות?
תמור זומר, זלל זש'א זליו תאא.

מכאן שזסור זאזם זנה'ג'ים אר ישק'ו ופ'ל-שכן
זרבי'ם! אר-זל-כי שהמכ'ים אר חברו אינו זוקה'
זליו-זמון זק'ול הוא.

זימור זלכוג זלה, זלם זיכ'וך זשמוג'ינו
זק'ג'ג הי'מים הנור'אים, זיג'אים זלינו זאזנה!

יום נעים !